

пређе на права. Издржавао се од стипендије и приватних часова, али због преоптерећености није могао да положе испите. Доцније, као домаћи учитељ, доживео је и једну љубав; за рад је било све мање изгледа и Јенко је у то време очајавао над собом. Разум ипак побеђује, он увиђа да је „непаметно желети нешто немогуће, а непоштено злоупотребити гостољубље“, зато одлази кући да се спрема за испите. Пошто је положио три испита, живео је као писар у Крању, Камнику, па опет у Крању. Због слабог здравља четврти испит није могао да положе. Умро је 18 октобра 1869, од запаљења мозга. Саранили су га код Крања, на истом гробљу на коме и Прешерна, поставили сличан споменик од мермера на коме су урезали трећу строфу из Јенкове песме „Гори“. Стритар му је посветио лепу осмртницу: „На Јенковом гробу“.

Јенко се развијао под утицајем Прешерна, Левстика, народне песме, Гетеа, Шилера, а нарочито Хајнеа. То је песник различитих расположења. Његова се поезија креће од лаких и упрошћених шаљивих попевки у народном тону, хумористичних пародија и сатиричних песама, до љубавних, родољубивих и рефлексивних песама. Његову младићску веселост замењује под утицајем тешкога живота дубока збиља која катkad прелази у песимизам и очај. У првом реду лиричар, са нарочито развијеном љубављу према природи, Јенко је и сатиричар у исто време. Његова иронија може да пређе понекад и у сарказам. Мелодичне и лако испеване, све његове песме показују даровитог песника. Али своја најдубља, најозбиљнија и најсветија осећања изразио је у патриотским песмама, које су згодно назване „Родољубиве тужбалице“. Дирљиве су и пуне љубави према природи и родном крају нарочито његове песме: „Словеначка историја“ („Словенска згодовина“) и „Гори“. — Јенко је писао још и баладе („Кнезов зет“) и новеле: „Тилка“ и „Јеперски учитељ“.

Са Левстиком, био је после Прешерна највећи песник средином деветнаестог века. Да није умро тако млад, вероватно да би се још више развио и више дао. Али и ово што је оставио иза себе трајно му је осигурало лепо место у историји словеначке књижевности и показало да је био најдаровитији песник свога доба.